

2IDA Lore-Lorentz-Schule

Erasmus+ mars 2023

Sandvolleyball, kollektivstreik og taxi – dag 4

Fyttikatta det er deilig med tog – iallfall når alle U-bahn og de fleste busser er tatt ut i én-dags punktstreik. Så var det dette med at tog går ikke fra overalt eller helt til dørstokken. Og noen tog kan jo også være litt forsinket og skape krøll (som for eksempel Nordnorgebanen som vel er ca 70 år forsinket – en annen sak...) – i dag satset vi på tog, for lokaltog var ikke omfattet av streiken. En sinnrik plan ble lagt forleden kveld når punktstreiken var et faktum – nu, jæklar, nu kör vi! Right! Planen krevde endel gåing – sånn kjedelig forflytning med én fot først og så den andre. En øvelse de aller fleste ungdommer elsker, så lenge det er snakk om konkrete og håndfaste belønninger som, shopping, mat, være sammen med venner eller annet moro. Å gå til en togstasjon – opptil tre kilometer og så gå videre etter at toget er kommet til sin endestasjon (fortsatt ikke helt til dørstokken) – ja det er noe ganske annet enn motiverende ☺

Vi skulle gå omlag tre kilometer til «Bilk S» som var dagens togstasjon, ta toget en tju minutter og så en kort busstur og tilslutt en videre spasertur på to og en halv kilometer. Etter planen. Så finnes det jo el-sparkeykles, da slipper man å gå. OK, noen hadde dagen før kjøpt dognleie på disse, da slipper dere å gå til togstasjonen dersom dere er det til fastsatt klokkeslett. Samlet flokk med lærere går ellers fra herberget. Samlet flokk, må vite, og noen etternølere som meldte tilbake at «joda, er på tur, kommer etter, følger lenken i Google som du sendte»...

Tog går ikke fra overalt og noen ganger er det forsinket – det kan også være en bra ting når det viser seg å ikke være nok el-sparkeykles tilgjengelig på avreisested og man blir litt forsinket.

De fleste på sparkesykkel kom seg etterhvert til «Bilk S», litt forsinket og rakk allikevel toget. Eller at el-sparkesykkelen ikke har nok rekkevidde og man er litt usikker på dette i trafikken – kred for problemløsning her – praier en drosje og kan peke på lenke på telefonen med endestinasjon!

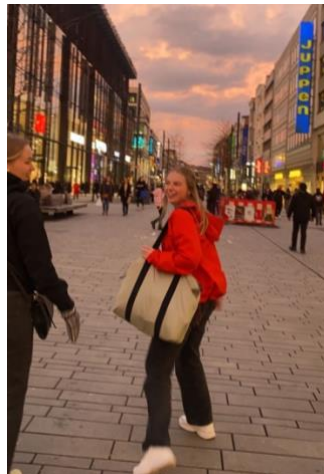
Eller man trykker på feil kartlenke i meldingen fra læreren som siste ut fra herberget, litt forsinket - og finner frem sin «indre superhelt» og nynner på «I can walk one hundred more» - og rett og slett går hele distansen til volleyballhallen ☺ Etter som tiden gikk og tog var stadig mer forsinket – telefonene til oss lærere glødet med diverse meldinger fra elever som også var forsinket – ja så viste det seg at den som startet dagen aller mest forsinket og sist ut fra herberget – kom som første mann frem til «Halle Mensch» hvor vil skulle tilbringe dagen. Vi skulle alle valgt apostlenes hester slik som han denne dagen. Tog er fortsatt kult som fy, men føtter viste seg å være aller raskest.

Vel fremme i «Halle Mensch» ble de neste tre timene tilbragt på innendørs sandvolleyballbaner og med klatring. Flott anlegg hvor de fleste fikk «sandet seg til» enten ved å grave seg ned som på stranda i syden – eller gjennom «storspill» i volleyball ☺ Utrolig hyggelig sted å være. Klatring var det færre som heiv seg til med, det var mer moro å leke i sanden enn å henge i stroppen oppi veggen den her dagen.

Lang historie meget kort – det er helt i orden for oss at det ikke er flere dager med kollektivstreik i løpet av denne første uken. Vi tok taxi tilbake til herberget. Det var også et langt lerret å bleke, hele Düsseldorf ville merkelig nok også bestille seg drosjemannsbil akkurat i dag!

Ettermiddagen ble tilbragt på mer byutforskning for de fleste og for noen litt mer utstrakte i senga med kombinasjoner av slitne føtter, snørrete og tette neser og et knippe andre skavanker etter varierende temperaturer, aktiviteter og påkledning. Noen ganger er det bra deilig med takeaway levert på døra og en rolig kveld på herberget. Vi kommer sterkere tilbake, alle sammen!!

Vannpolo, tett program og fotballkamp – dag 5

Etter et fellesmøte torsdagskveld hvor vi snakket litt om dette med å være flinke til å stå opp og få i seg frokost, huske på å planlegge for lønsj og litt sånn «praktisk tjating og masing» fra oss

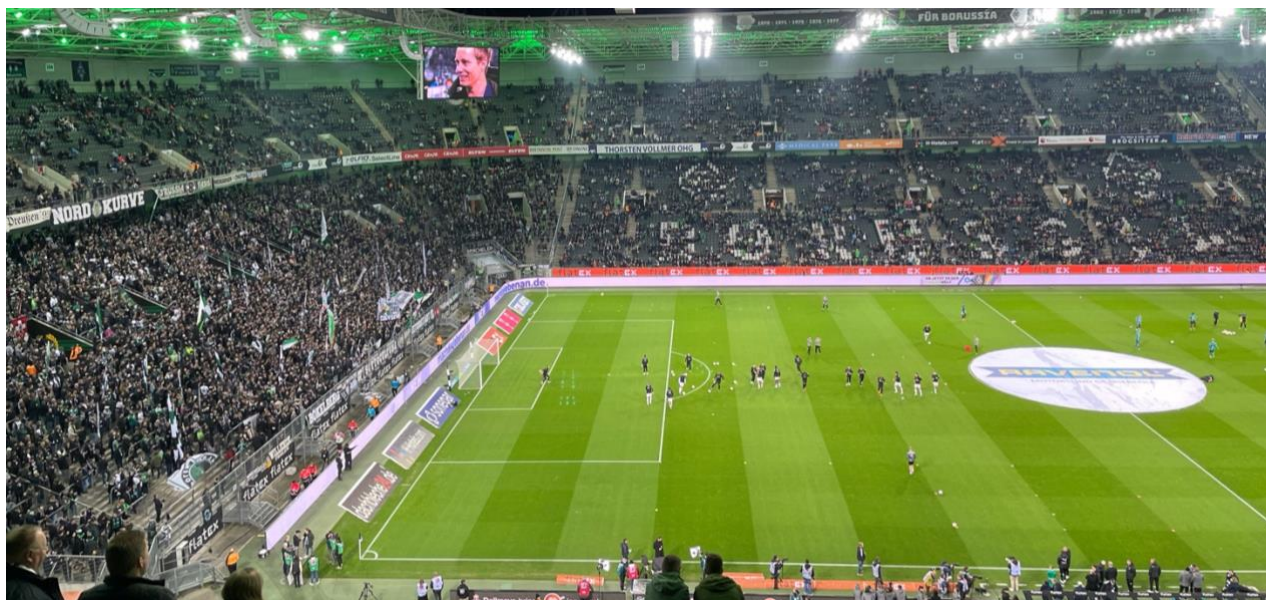
lærere var vi klare for fredagen – er det virkelig fredag allerede??? Opp og avgårde til skolen for å spille vannpolo og for å ha ei økt i idrettshall med fotball, volleyball og basketball i blanda lag med tyske og norske før det var tilbake til herberget. En super opplevelse – iallfall i hallen da vannpolo var totalt «ukjent farvann» for våre elever. I den grad man kan bli «totalt grusa» i et basseng – ja så ble vi norske det i vannpolo, vi lar akkurat det synke inn uten bildedekning 😊

Siste økt for dagen er da å få i seg middag, dusje og skifte og komme seg til kamp i Mönchengladbach – de siste tidsoptimistene var nesten ute i rett tid i resepsjonen, jakker måtte hentes og store sekker eller vesker som enkelte allikevel ikke hadde fått med seg skulle være igjen ble samlet inn av Tommy og lagt inn på herberget før fotballfansen dro avgårde med eleven.

Tyskland og fotballkamp på en fredagskveld er rett og slett magisk fotballkultur og stor stemning. Et utsolgt Mönchengladbachstadion var litt av en kveld for nordnorske ungdommer. «Stadionwürst» ble spist, det var heing og allsang (selvsagt på hjemmeklubben, de der Werder Bremen fansene fikk ikke støtte fra oss!). En jevn og tett kamp som (selvsagt) egentlig burde vært vunnet av Borussia Mönchengladbach, men som med en 2 – 2 utligning i siste spilleminutt endte uavgjort.

Etter endt kamp var det å komme seg til shuttlebuss, så til togstasjon og så på U-bahn etter tilbakekomst Düsseldorf. Mye bra kan sies om kampen og stadion, men Mönchengladbach er i utgangspunktet en litt søvrig småby og når 50 000+ fotballfans skal hjem etter kamp, så tar det sin tid og det utfordrer kollektivkapasiteten. Stemningen ble meget uhøytidelig loddet om det kanskje var like greit å gå disse milene hjem slik noen gjorde dagen før under punktstreiken ☺ «Vi har gått nok» var den kontante tilbakemeldingen, til stor fornøyelse for medfølgende lærere!

Det første toget tilbake til Düsseldorf gikk uten oss, men det andre som gikk ca klokka ett på natta klarte vi å komme oss med – sild i tønne er nå også prøvd i Tyskland. Og fortsatt stod det mange igjen på perrongen og måtte vente på enda senere tog enn det vi fikk plass på. Var det verdt «slitet» med å reise, JA!!! Absolutt! Var det mange elever oppe til frokost lørdags morgen før frokostsalen stengte klokka 1000, overhodet ikke – velfortjente timer på øyet før siste dag i Düsseldorf opprant. Siste shoppingøkt, siste innkjøp av Haribo og annet søtt (Haribofabrikken er ca 20km fra Düsseldorf), og siste timer sammen med tyske utvekslings elever her på deres hjemmebane. PS – idag er det 17 varmegrader her nede!

Søndag er det opp tidlig og vi skal møtes i resepsjonen klokka 0830 for å komme oss i god tid til flyplassen. Så blir det spennede å høre om alle får plass til alt i egne kofferter eller om man må i forhandlinger med de andre på rommet for å få med noe ekstra der. Noen er litt ekstra såre i halsen, noen har veeldig slitne føtter og alle har nok hjemlengsel i en eller annen grad.

Vi har fortsatt fem elever som skal være igjen her i en ekstra utvekslingsuke og fortsette å bo hjemme hos sine vertsfamilier, vi har hørt veldig lite fra disse i løpet av uka annet enn brede smil, latter og fjas når vi har meldt, ringt og ellers snakket med de – vi tror de kommer til å ha en utrolig flott uke to her nede sammen med Stephanie når de skal følge en vanlig skoleuke sammen med sine tyske verter.

Vi er altså snart hjemme igjen, Vemund, Stephanie og Tommy